

สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยวที่สวนป่า (ความลับในสวนป่า)

นำเสนอเมื่อ : 5 ก.ค. 2552

สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยวที่สวนป่า

ผมไปหาความลับในสวนป่ามาเปิดเผย อี้อิ

ผมตัดสินใจไปสวนป่าในวันที่รายงานตัวที่สถาบันพระปกเกล้า ที่นั่นลุงเอก พ่อครูบา

พี่บัวนายช่างใหญ่ และน้องเอก รอดอยู่ที่ร้านรวงข้าง

ผมทานอาหารเสร็จก็รอพี่หมอเจกับคุณะจากกระบี่ที่จะมารับพ่อครูบาที่สถาบัน

ความจริงพี่หมอเจคุยกับผมก่อนแล้ว

บอกให้ไปช่วยกันทำงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักศึกษาแพทย์จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแต่ผมยังแบ่งรับแบ่งสู้อยู่ แต่พี่หมอเจบอกวารถตู้ทั้งคันมาคันแคหาคน ก็เลยใจายแบบลุงเอก อี้อิ

ระหว่างทางพ่อคนขับนี้กว่าเราจะไปสุโขทัย พาออกไปทางนครสวรรค์เพราะเขาเขียนแผนที่มาแล้ว

ผมเห็นแผนที่ที่เขาวางหนารถก็ไม่เห็นอะไร แต่พอพ่อครูพับโนตบุดเงยหน้าไปมองข้างทาง หักเลย

ฮาๆมันเลยทางแยกไปบางปะอินไป ๕๐ กว่าโล ให้รถเลี้ยวกลับดูเมืองโบราณพหลินๆ

และหลังจากนั้นเราไปกินเรื่อยๆจนเหลือระยะทางจะถึงบุรีรัมย์ประมาณ ๘๐ กว่ากิโล

คนขับบอกว่าไม่ไหวแล้วจอดดูรถผมก็เลยได้ขึ้นไปทำหน้าที่คนขับจนเข้าไปถึงสวนป่ามหาชีวัลย์

เมื่อเวลาประมาณตีสอง โม่ได้เลยว้าขับรถไปจนถึงสวนป่า ฮาๆ

ป่าจุ่มรอเราอยู่มีปะจาง ชาวตมมัต หน้าชา รอพวกเราอยู่

กอดกันนั่งโม่กันจนเกือบตีสามแยกย้ายกันไปนอน จนเวลาประมาณ ๖

โมงเช้าผมตื่นแต่รู้สึกง่วงๆมีเสียงนกรอบๆ นานอนต่อแตนอนได้อีกนิดหนึ่งก็เข้าห้องน้ำ

อาบน้ำแต่งตัวลงมาจากข้างล่าง ก็เจอหน้าอึ้ง คุณหมอชอบวิง มาถึงแล้วก็โลกอดกันอนอย่างอบอุน พ่อครู พี่หมอเจ

ทีมพี่หมอเจ ป่าจุ่ม เขาตื่นกันแล้ว ทานข้าว(กลอง)ตม หอมอร่อยมาก ฟาดุเสี่ยสองชาม

เพราะรู้อยู่ว่าเดี๋ยวพ่อครูคงพาเราไปเดิน สักพักผมกับป่าจุ่มไปเดินเล่นกันก่อน ป่าจุ่มพาไปดูแปลงสมุนไพร

แปลงงานวิจัยของป่าจุ่ม น่าสนใจมาก ผมไปดูกวาวเครือขาว ไพล กระชายดำ เอกมหาชัย

ป่าจุ่มชี้ให้ดูต้นสำโรง ผมหันไปเห็นต้นแปะดำปึงกับหวานจ็อก โอโฮ ผมว่าบ้านผมใบใหญ่กว่าชาวบ้านแล้ว

หวานจ็อกของพ่อครูใบยาวกว่าฝ่ามือผมอีก ผมเด็ดกินเสี่ยสี่ห้าใบ

ผมสังเกตเห็นใบไม้มันเกี่ยวพันกันตามธรรมชาติ

มันพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและมันมีความงามตามธรรมชาติ

และความงามของสวนป่ามันมีเสน่ห์อย่างบอกไม่ถูก แต่สังเกตได้ว่าไม้ในสวนป่ามันพึ่งพาอาศัยกันเอง

และในที่สุดก็หายสงสัยเมื่อครูบาพาเราไปปลูกต้นไม้ ผมได้ปลูกต้นเอกมหาชัยที่ป่าจุ่มนำมาจำนวนมาก

เอาเมล็ดมาตั้งแปดหมื่น ใหญ่ผมมาอีก ๙๙๙ เมล็ด

กับต้นอ่อนอีกจำนวนเท่าไหนไม่ได้นับและที่กลองป่าจุ่มทำไว้เท่าท์มาก ต้องเห็นเองครับ

ตอนแรกป่าจุ่มไม่รู้ว่าผมจะไปสวนป่าจึงทำสกลองฝากพี่หมอเจไปให้ อี้อิ

พ่อครูพูดถึงต้นไม้ว่าต้นไม้ทุกต้นมันมีประโยชน์ ใครที่บอกว่าต้นยูคาลิปตัสไม่ดีทำให้ดินเสีย

พ่อครูจะเถียงหัวชนฝา เพราะเขาใช้ประโยชน์จากมันไม่เป็นตางหาก

ยูคาลิปตัสมีหลายสายพันธุ์เราต้องเลือกสายพันธุ์ดีๆมาปลูก

แต่พันธุ์ที่มีทั่วไปก็มีประโยชน์ปลูกมันขึ้นมาก่อนเพื่อให้มันเป็นร่มเงา แล้วไม้อื่นก็จะขึ้นตาม

เพราะนี่มันเป็นธรรมชาติที่พันเกี่ยวกัน อีสานที่ว่าแห้งแล้งเมื่อมีต้นไม้มันก็จะพลิกวิญญานป่าขึ้นมา

ผมสังเกตเห็นดินที่สวนป่านี้มึมือมาก เพราะที่นั่นใช้ปุ๋ยธรรมชาติ เดินไปตามสวนก็มีขี้วัว ขี้ไก่ ไบโม่ หญ้า
โก่ตอกเดินกันเป็นฝูงๆ

พอครูชี้ให้ดูโก่ตอกสองตัวที่มาเลียเบเคียงดูลาดแล้วบอกว่าพวกเขาจะรบกวนไข่ของมันไหม
แล้วฝูงจะมาล่อล่อให้เราตามไปดูมันอีกทาง นี่คือนิเวศเอาตัวรอดที่ได้เรียนรู้กับโก่ตอก อีอิ

เราเดินในสวนอย่างไม่รู้เบื่อเพราะจริตเราชอบอย่างนั้น ดูนั่นไม่ด้วยความเพลิดเพลินจำเริญใจ
มีไม้หลากสายพันธุ์ให้เราดู เพราะที่สวนป่าปลูกป่า จึงมีความร่มเย็น ผู้คนในสวนป่ามหาชีวัลย์จึงสงบเย็น
ได้ผลผลิตมาเป็นอาหาร ขายเป็นรายได้ โดยมีการวางแผนปลูกพืชที่สร้างรายได้ระยะสั้น
ระยะกลางและระยะยาว เช่น ปลูกไม้พุ่มกลางเป็นพืชเศรษฐกิจระยะสั้น
ไม้ระดับรองเป็นพืชเศรษฐกิจระยะกลางเช่นไผ่หมาจู้ ไผ่กิมชุง ไผ่ต่างๆ ไม้ระดับบนเช่น พวักยูคาลิป
ซี่เหล็ก ตะเคียนทอง เป็นไม้เศรษฐกิจระยะยาว เป็นต้น ในพืชต่างๆที่ปลูกมันเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน
และยังได้ความรู้มากกว่าไม้ที่เป็นญาติกันก็จะสานสัมพันธ์ความเป็นญาติได้ด้วยดี เช่น มะสัง มะนาว
มะกรูด สมดังๆเช่น สมโอ สมแปน สามารถเอาเสียขยอที่ต้นมะสังเป็นต้นไม้แฟนซีได้
ต้นมะสังจึงสามารถออกลูกเป็นสมโอกิ่งหนึ่ง สมจิตกิ่งหนึ่ง มะนาวกิ่งหนึ่ง มะกรูดกิ่งหนึ่ง
หากมีเวลาทำงานรวยไม่รู้เรื่อง พอครูพาไม่รวยเพราะมัวแต่รับแขก ฮา....

ตรงนี้ผมได้คำตอบลึกในใจ อ้อ มันเป็นอย่างนี้เอง พอครูพาเปรียบเหมือนต้นมะสังต้นใหญ่
ที่สูงเอกเขามาเสียขยอแตกเป็นไม้อีกพันธุ์หนึ่งแต่มีสายพันธุ์เดิมเดียวกัน
แล้วพวกเราก็ต่างเอากิ่งพันธุ์ของพวกเราที่มาจากหลากหลายสาขามาเสียขยอคนละขยอสองขยอ
จนต้นไม้มะสังพันธุ์ G2K พันธุ์ไรสาระศาสตร์ แตกกิ่งสมบูรณ์
แล้วพันธุ์ใหม่ๆในตระกูลเดียวกันก็แตกกิ่งก้านสาขาจนนับไม่ถ้วนแล้วว่าขณะนี้ต้นมะสังต้นนี้มีกี่พันธุ์ในต้น
เดียวกัน เป็นมะสังแบบใหม่ของโลกที่ชื่อว่าพันธุ์เฮฮาศาสตร์
และมันกำลังโตวันโตคืนเพราะมันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มันมีไม้ร่ม ไม้ใบ ไม้ผล ไม้ประดับ
รวมอยู่หลากหลาย ยิ่งมันแตกกิ่งก้านขยายมากมายไปเท่าไร ความร่มเย็นก็จะแผ่ไกลออกไปเรื่อยๆ
นี่คือความลับที่ซุกซ่อนอยู่ในสวนป่ามหาชีวัลย์ ไซ้ใหม่พอครู.....อีอิอิ

คนปลูกต้นไม้ ต้นไม้ก็ให้ผลตอบแทนแก่คน นี่คือนิเวศธรรมชาติ เมื่อคนทำลายต้นไม้ ทำลายธรรมชาติ
ธรรมชาติก็เอาคืนโดยสร้างความเดือดร้อนให้คน สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยวจริงๆ ครับ